

KUNTARAOHITUS OYJ:N LAUSUNTO FINANSSIVALVONNAN SUURTEN ASIAKASRISKIEN ILMOITTAMISESTA ANNETUN STANDARDIN RA4.1:N MUUTOKSESTA.

5 Asiakasriskien määrittely ja asiakasriskejä koskevat rajoitukset

Kappale (4) Kappaleen on tarkoitus olla sitovaa sääntelyä, mutta kappaleen lopuksi todetaan, että tarkemmat määrittelyt löytyvät CEBSin asiaa koskevasta ohjeesta. Kun on kyse viranomaisen lakiin perustuvan määräyksenantovallan perusteella annettavasta valvottavista sitovasta normista, ei hyvän lainsäädäntötavan mukaista ole tällöin viitata ulkomaiseen sääntelypohjaan, jota ei ole saatavilla suomenkielellä ja jota ei siten ole implementoitu osaksi kotimaista sääntelyä. Tämän vuoksi kaikissa standardin sitovissa kohdissa, joissa on viitattu lisäksi CEBSin ohjeistukseen tulee CEBSin ohjeistuksesta sitovaan sääntelyyn implementoidut asiat olla auki kirjoitettuna osaksi Finanssivalvonnan standardia.

Kappale (10) Tässä riittänee pelkkä lyhenne CEBS, koska termi määritelty jo aiemmin sivulla 12.

Kappaleet (19) – (20)

Kappaleet vaikuttavat perustelutekstille kappaleelle (18), joten niiden määrittämistä perusteluksi sitovuuden sijaan ehdotetaan harkittavaksi.

Kappaleet (39) – (40)

Asiakaskokonaisuuksien tunnistamisen osalta kappaleet eivät ota erityisesti huomioon niitä hyvinkin erityyppisiä tilanteita, joihin asiakaskokonaisuuksien tunnistaminen liittyy. Luoton myöntäminen on prosessina esimerkiksi sijoitustoimintaa huomattavasti hitaampaa. Sijoitustoiminnan yhteydessä tehdään tyypillisesti nopeita päätöksiä, jolloin yhtä tarkka asiakaskokonaisuuksien tunnistamisen prosessi ei ole mahdollinen ja toisaalta asiakaskokonaisuutta koskevat tiedot/dokumentit ovat luonteeltaan hyvin erilaisia kuin yksittäistä asiakasasta koskevaa luotonantopäätöstä tehtäessä. Luottolaitoksen eri toimintoihin liittyvät asiakaskokonaisuuksien tunnistamiseen liittyvät tilanteet tulisi siten ottaa näissä sitovissa määräyksissä paremmin huomioon.

Kuntarahoituksen kannalta katsottuna kappaleessa 39 mainittu 2 %:n raja, joka edellyttää normaalia intensiivisempää tutkintaa, on kohtuuttoman tiukka. Kuntarahoituksen sijoitusvarallisuuden koko on noin 4,5 miljardia euroa ja yhtiön omat varat noin 200 miljoonaa euroa. Näin olleen normaalia intensiivisempää tutkintaa taloudellisten etuyhteyksien osalta vaatisivat kaikki sellaiset sijoitukset, joiden koko on enemmän kuin noin 4 miljoonaa euroa. Myös Kuntarahoituksen organisaatio on hallinnoitavaan sijoitusvarallisuuteen nähden erittäin pieni. Standardin sitova määräys tarkoittaa siten käytännössä Kuntarahoituksen kannalta, sijoitussalkun koko huomioiden, että jokainen sijoitus, joka Kuntarahoituksessa tehdään edellyttää intensiivistä tutkintaa. Tämä ei voi olla sääntelyn perimmäinen tarkoitus.

Kuntarahoituksen likvidit varat ovat sijoitettuna matalariskisiin pankkien liikkeeseenlaskemiin korkoinstrumentteihin. Kuntarahoituksella on sijoitustoimintaa varten sisäi-

sesti päätetyt limiitit, jotka perustuvat mm. vastapuolen luottoluokitukseen ja jo nykyvaatimusten perusteella sijoitustoiminnan vastapuolet yhdistellään asiakaskokonaisuuksiksi saatavilla olevan informaation perusteella (tarjous-/listalleottoesite, luottoluokittajien analyysit).

Ensisijaisesti ehdotamme, että edellä sanottua 2 %:n rajaa voitaisiin nostaa a) standardissa yleisesti tai b) erillisellä Kuntarahoitusta koskevalla poikkeusluvalla. Mikäli tämä ei ole mahdollista, ehdotamme, että standardissa olisi esimerkkeinä mainittu intensiivisen tutkinnan vaatimuksen täyttyvän sijoitustoiminnassa mm. tarjous/listalleottoesitteiden tai luottoluokittajien (/muiden ulkopuolisten) analyysien avulla.

- Kappale (48) Kappale lienee tarpeeton, koska sama siirtymäsäännös on sivulla 9. Viittaus sivulle 9 riittäisi tai vaihtoehtoisesti siirtymäsäännös voisi olla vain kappaleessa (48).
- Kappale (54) Viittaukset kappaleessa ovat väärin, pitäisi olla viittaus kappaleisiin (50), (51), ja (53).
- Kappale (83) Viittaukset kappaleessa ovat väärin, pitäisi olla viittaus standardiin 4.3c.
- Kappale (92) Luottoriskin vähentämistekniikaksi sallitut päänettoutussopimukset tarkoittanevat esim. International Securities and Derivatives Associationin (ISDA) sopimuksia. Ehdotamme, että nämä ISDA-sopimukset mainittaisiin tässä esimerkkinä niiden yleisyyden vuoksi.

6 Asiakasriskien raportointi Finanssivalvonnalle

- Kappale (2) CEBSin ohjeen päivämäärä lienee 11.12.2009.

10 Taulukko U02/U02A ”Suuret asiakasriskit”

- Vastuukoodit Vastuukoodin 5 kohdalla lienee päivämäärävirhe ja päivämäärän pitäisi olla 31.12.2009.

Muuta

Standardiluonnoksessa on useassa kohtaa vielä mainittu Rahoitustarkastus Finanssivalvonnan sijaan (esim. osa 5 kappaleet (15) – (16) ja (70) – (71))